ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΙΤΗ
25
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

Ἡ Ἕνωση Δημοκρατικοῦ Κέντρου μὲ τὴν ΦΩΤΙΣΜΕΝΗ ψῆφο τοῦ Λαοῦ θὰ φέρῃ τὴν ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ
τοῦ τ. ὑφυπουργοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΒΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ἀπευθύνω, ἀπὸ τὸ φιλόξενο ἔθνος τῆς «ΗΜΕΡΑΣ» τῶν Πατρῶν, μαζὶ μὲ τὸν θερμὸ ἐγκάρδιο χαιρετισμό μου, ἕνα ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ γιὰ νὰ ἐναδίωμε ΟΛΟΙ πρὸς τὶς κάλπες τῆς 20ῆς Νοεμβρίου καὶ μὲ τὴν ΦΩΤΙΣΜΕΝΗ ψῆφο μας νὰ φέρουμε τὴν ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ, ποὺ ἡ Πατρίδα μας τὴν ἔχει ἀνάγκη σ' αὐτὲς τὶς ἐξαιρετικὰ κρίσιμες περιστάσεις.

Εἶναι κοινὴ συνείδησις ὅτι οἱ ἐκλογὲς τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία, γιατὶ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμά τους καὶ ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς κυβερνήσεως ποὺ θὰ δώσουν, θὰ ἐξαρτηθῆ ΗΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΜΑΣ στὴν ἀντιμετώπιση προβλημάτων, ποὺ ἀναφέρονται ἀμεσώτατα στὴν ΕΔΑΦΙΚΗ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ καὶ τὴν ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ τῆς Ἑλλάδος, στὴν οἰκονομική της ἕνωση ἢ τὴν ἀποκλήρωση ἀπὸ τὴν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ καὶ στὴν ἐξασφάλιση ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ λαό. Ἂν ἡ ἐθνικὴ μᾶς πορεία θὰ εἶναι τελματώδης, ὀπισθοδρομικὴ ἢ ἀμφιταλαντευόμενη, θὰ τὸ κρίνῃ Ο ΙΔΙΟΣ Ο ΛΑΟΣ μὲ τὴν ψῆφό του. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Δημοκρατικοῦ Κέντρου Γεώργιος Παῦρος ἐτόνισε ὅτι «ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κρατεῖ στὰ χέρια του τὴν εὐθύνη γιὰ τὴ μοίρα του καὶ τὴ μοίρα τοῦ ἔθνους».

Ἀλλὰ καὶ ὁ λοιπὸς πολιτικὸς κόσμος παραδέχεται τὴν ξεχωριστὴ σημασία τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν καὶ ὑπογραμμίζει τὸ ἰδιαίτερο βάρος τῶν εὐθυνῶν τῶν ψηφοφόρων.

Ἀφοῦ, λοιπόν, κατὰ γενικὴν ἀναγνώριση, ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία τῆς 20ῆς Νοεμβρίου πρόκειται νὰ γίνῃ ἕνα ὁρόσημο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, πρέπει ὁ κάθε ψηφοφόρος νὰ σταθμίσῃ μὲ μεγάλη σκέψη καὶ μὲ πολὺ προσοχὴ τὴν ἐκλογή του.

Τὸ λεγόμενον «πολιτικὸ θαῦμα» ὑπῆρξε ἔργον ὅλων τῶν Ἑλλήνων

Καὶ ἂν μὲν ὁ ψηφοφόρος νοιώσῃ εὐχαριστημένος καὶ ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰ ἔργα ἢ τὰ μή—ἔργα τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ, βεβαίως δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ προβληματισθῆ γιὰ τὴν ποιότητα ἢ τὴν ἀξία τῶν προγραμμάτων τῶν ἄλλων ἐννέα κομμάτων, παρὰ θὰ πρέπει νὰ δώσῃ τὴν ψῆφο του στὴ «Νέα Δημοκρατία». Θὰ πρέπει, ὅμως, νὰ εἶναι ἱκανοποιημένος; Τί ἔπραξε ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ;

Σ' ἕναν μακροσκελῆ ἀπολογισμό, ποὺ ἐδημοσιεύθη στὶς κυβερνητικὲς ἐφημερίδες ,τονίζεται ὅτι «τὸ μεγαλύτερο, οὐσιαστικότερο καὶ πιὸ θεμελιακὸ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου, ἐπίτευγμα τῆς διακυβερνήσεως Καραμανλῆ ὑπῆρξε τὸ ἀπὸ τοὺς ξένους χαρακτηρισθὲν σὰν «πολιτικὸ θαῦμα», δηλ. ἡ ἀνώδυνη μετάβαση ἀπὸ τὴν τυραννία στὴν ἐλευθερία, ἢ χωρὶς κλυδωνισμοὺς οἰκοδόμηση μέσ' ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς δικτατορίας, μιᾶς ἰσχυρῆς, σύγχρονης καὶ προοδευτικῆς δημοκρατίας, ἢ ραγδαία ἀνασύνταξη τῆς πολιτείας» καὶ τὰ λοιπά. Αὐτό, ὅμως, τὸ ἐπίτευγμα δὲν ἀνήκει προσωπικὰ στὸν κ. Καραμανλῆ καὶ κακῶς τὸ κόμμα του τὸ διαφημίζει. Εἶναι πασίγνωστον ὅτι τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν γονατισμένη ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐγκλημάτων της, δικτατορία στὴν δημοκρατία ἔγινε μὲ κυβέρνηση ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ μὲ Ἀντιπρόεδρο καὶ Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τὸν ἀρχηγό μας κ. Γεώργιο Παῦρο, εἶχε δὲ καὶ ὁ ἀπευθυνόμενος αὐτὴν τὴν στιγμὴ πρὸς τὸν λαὸ τῆς Ἀχαΐας τὴν τιμὴ νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Ὑφυπουργὸς Γεωργίας. Ἐπὶ πλέον, ἂν καὶ μὴ μετέχων στὴν κυβέρνηση ἐκείνη, τὴν συνέστηξε καὶ ὁ λοιπὸς πολιτικὸς κόσμος. Εἶναι, ἑπομένως, σφετερισμὸς ἀλλότριου ἔργου καὶ μονοπώλησις ἀθέμιτος ἡ προβολὴ τῆς ἰδιοκτησίας [illegible] ἀνελύσει, ἦταν προσφορὰ ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς «ἐπιτεύγματος» ἑνὸς μόνον κόμματος καὶ, [illegible] ἑνὸς μόνον προσώπου. Θὰ ἔπρεπε, ἐξ ἄλλου, καὶ τὸ κόμμα αὐτὸ νὰ μὴν ξεχνᾶ ὅτι «τὸ πρόσωπο αὐτὸ» ἦταν ἀπὼν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὰ χρόνια τῆς ἑπταετοῦς τυραννίας, ὅταν ὁ λαὸς ἀγωνιζόταν ἀνένδοτα κατὰ τῆς χούντας. Δὲν διανοούμεθα ν' ἀμφισβητήσουμε τὴν θετικὴ συμβολὴ τοῦ κ. Καραμανλῆ στὴν μεταπολίτευση πρὸς τὴν δημοκρατία κατὰ τὸ φθινοπωρινὸ τρίμηνο τοῦ 1974, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ἀδιαμαρτύρητα νὰ δεχθοῦμε τὸν σφετερισμὸ καὶ τὴν μονοπώληση τῆς συμβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐργάσθηκε γιὰ κράτος μονοκομματικὸ - καισαρικὸ

Ὅ,τι ἀνήκει στὸν κ. Καραμανλῆ τοποθετεῖται στὸ διάστημα μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1974 καὶ μέχρι σήμερα. Καὶ αὐτό, ὁμολογοῦμεθα ὅτι δὲν σηκώνει δημοκρατικὲς θριαμβολογίες. Στὸ διάστημα αὐτό, ἡ «Νέα Δημοκρατία», ἁπλούστατα, δὲν ὑπῆρξε δημοκρατία. Οὔτε κἂν κοινοβουλευτισμός. Ἀλλά, ἕνα προσωπεῖον, γιὰ τὴν συγκάλυψη κράτους μονοκομματικοῦ μὲ ἀρχηγὸν καισαρικόν.

Λέγουν ὅτι ἔδοσαν στὴ χώρα ἕνα Σύνταγμα «ἐμπλουτισμένο μὲ σύγχρονες ἀντιλήψεις», ἀλλὰ παρασιωποῦν ὅτι τὰ ἐκατάφραν ἔτσι καὶ τὰ ἐμεθόδευσαν, ὥστε ν' ἀναγκάσουν τὴν ἀντιπολίτευση ν' ἀπόσχῃ ἀπὸ τὴν ψηφοφορία γιὰ τὸ Σύνταγμα αὐτό. Γιατὶ τὸ κόμμα τοῦ κ. Καραμανλῆ ἤθελε Σύνταγμα στὰ μέτρα του καὶ μάλιστα στὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ του, ὁ ὁποῖος ἀπέβλεπε μιὰ μεταπήδηση ἀπὸ τὴν πρωθυπουργία στὴν προεδρία δημοκρατίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διατηρῆ σὲ ἀμφιβολία καὶ σὲ μόνιμη ἀσθένηση τὸ κῦρος καὶ τὸν ρόλο τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος. Ἔτσι μετεμφ[illegible]τευμα ἀπὸ ἀβασίλευτη κοινοβουλευτικὴ δημοκρασία σὲ ἀβασίλευτη κομματικὴ μοναρχία. Στοιχειώδης στοργὴ πρὸς τὸ πολίτευμα, τοῦ ὁποίου ἡ μορφὴ ἐδίχασε καὶ ἐταλαιπώρησε τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἐπὶ μισὸν καὶ πλέον αἰῶνα. Ἐπέβαλλε νὰ ἐπιδιωχθῆ ἢ ἐπὶ βάσεως ἐθνικῆς ἑνότητος σύνταξις τοῦ δημοκρατικοῦ καταστατικοῦ χάρτου. Δὲν τὴν θέλησε ἡ «Νέα δημοκρατία». Καὶ ἐπὶ πλέον θριαμβολογεῖ, ἀντὶ νὰ σιωπᾶ...

Ὁμιλοῦν καὶ περὶ «ὑποδειγματικῆς λειτουργίας τοῦ κοινοβουλίου». Ἀλλοίμονο, ὅμως, ἂν ἡ λειτουργία τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς στὴν τωρινὴ τριετία Καραμανλῆ ἐπρόκειτο νὰ θεωρηθῆ ὡς «ὑποδειγματική». Ἀλλοίμονο στὴ δημοκρατία. Γιατὶ ἡ καραμανλικὴ πλειοψηφία — ποὺ ὠφείλετο κατὰ μεγάλη δυσαναλογία στὴν εὔνοια τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου — ἐννοοῦσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν διατεταγμένη «γραμμή» της, μὲ τὴν ἀντιπολίτευση νὰ φωνάζῃ «εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων». Ἔτσι ἡ κοινοβουλευτικὴ λειτουργία ἐνοθεύθηκε κατὰ τρόπον τραγικό, ποὺ ἐπιβάλλει, πάλι, σιωπή, ὄχι θριαμβολογία...

Ποῦ ἡ χουντικὴ κάθαρσις;

Ὁμιλοῦν ἐπίσης περὶ «ἀποδιοργανώσεως τοῦ μηχανισμοῦ τῆς δικτατορίας», περὶ «καθάρσεως» καὶ «τιμωρίας τῶν τυράννων καί — προσέξετε! — τῶν συνειδητῶν ὀργάνων τους», γιὰ νὰ καλύψουν τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν συνεργατῶν τῆς χούντας στὶς κυβερνήσεις της μὲ τὸ ἐπίθετο τοῦ «μὴ συνειδητοῦ», ὅπως τὰ δικαστήρια, μερικὲς φορές, ἐκδίδουν ἀπαλλακτικὲς ἀποφάσεις «λόγῳ ἐλαχείας». Καὶ τὰ λέγουν αὐτά, ὅταν, μόλις πρὸ ἑβδομάδων, ἐδραπέτευσε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐνόχους τῆς χούντας, μὲ τὴν συνέργεια ὀργάνων τῶν σωμάτων ἀσφαλείας («κάθαρσις»!) καὶ ἐπροβιβάζετο μέχρι τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ἕνας ἐκ τῶν προέδρων τῶν χουντικῶν στρατοδικείων («κάθαρσις»!) καὶ ὅταν ἀκόμη ἐπιφανεῖς χουντικοὶ παραμένουν σὲ ψηλὲς θέσεις (πάλι «κάθαρσις»!) καὶ τὰ χουντικὰ περιτρίμματα δροῦν ἀνενόχλητα, ἀκόμη καὶ μὲ βόμβες...

Καὶ σήμερα «Εὐημεροῦν οἱ ἀριθμοὶ - οἱ ἄνθρωποι δυστυχοῦν»

Ἀλλὰ δὲν παραλείπουν νὰ ὁμιλοῦν καὶ περὶ «λίαν ἱκανοποιητικῶν ἀμοιβῶν» τῶν παραγωγῶν τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν ἐργαζομένων τῶν πόλεων. Καὶ παραθέτουν ἀριθμοὺς καὶ ποσοστά, πρᾶγμα ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ θυμηθοῦμε τὴν σὲ ἀνάλογη περίπτωση ἐπιγραμματικὴ ἀπάντηση τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου: «Στὸ κράτος τοῦ κ. Καραμανλῆ εὐημεροῦν οἱ ἀριθμοί, ἀλλὰ δυστυχοῦν οἱ ἄνθρωποι».

Ὅμως, ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία, δὲν εἶναι ἡ στατιστική, ποὺ εὔκολα μαγειρεύεται, ἀλλὰ τὸ τί καλεῖται νὰ ξοδέψῃ ἡ νοικοκυρὰ γιὰ νὰ μαγειρέψῃ, τὸ τί πλήρωνε, γιὰ νὰ γεμίσῃ τὸ καλάθι πρὶν ἕνα χρόνο, πρὶν τρεῖς μῆνες καὶ πρὶν μία ἑβδομάδα καὶ τί τῆς ζητοῦνε κάθε φορά, ψαλλιδίζοντας τὴν δραχμή της. Καὶ τί ἀγόραζε ὁ παραγωγὸς δίνοντας τὰ προϊόντα του καὶ τί ἀγοράζει τώρα.

Ἡ νέα κινδυνολογία περὶ χάους

Καὶ τώρα μᾶς καλοῦν — καλοῦν τὸν ἑλληνικὸ λαὸ νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη του, γιατὶ ἀλλιῶς θὰ ἔλθῃ... τὸ χάος! Ἔπειτα ἀπὸ τὸ σύνθημα τοῦ 1974 «Καραμανλῆς ἢ τάνκς», ρίχνεται στὴν κυκλοφορία τὸ σύνθημα «Καραμανλῆς ἢ χάος». Ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα, ὅλη ἡ ἄλλη Ἑλλάδα εἶναι «τὸ χάος» καὶ μόνον αὐτοὶ εἶναι ἡ σωτηρία, τὸ ἔθνος, «αὐτοί»...

Καὶ μόνον αὐτὴ ἡ «κινδυνολογία» καὶ ἡ «σωτηριολογία» συνιστᾶ τὴν ὁμολογία — ἂν ἦταν ἀληθινή — τῆς ἀποτυχίας τῆς κυβερνήσεως. Γιατί, ἂν ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια διακυβερνήσεως τοῦ τόπου, αὐτὸς ἀπειλεῖται ἀπὸ τὸ χάος, ὅπως εἶπε χθές, ὁ ἀρχηγὸς μας Γεώργιος Παῦρος, τὸ χάος ὑπάρχει σήμερα καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ν' ἀπομακρυνθῆ ἡ κυβέρνησις ποὺ τὸ ἐδημιούργησε. Γιατὶ ἐσημείωσε παταγώδη ἀποτυχία σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, στὸν ἐξωτερικό, στὸν ἐσωτερικό, στὸν οἰκονομικό. στὸν κοινωνικό — καὶ ἡ περαιτέρω παραμονή της εἶναι ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ.

Πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀπέτυχε παταγωδῶς καὶ στὸν τομέα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰδικώτερα. Ὁ νομὸς Ἀχαΐας αἰσθάνεται ἐγκαταλελειμένος. Εἶναι καὶ τὸ αἴσθημα αὐτὸ ἕνα πρόσθετο κριτήριο γιὰ τὴν ἀποστροφὴ τῶν ψηφοφόρων ἀπὸ τὸ κόμμα τῆς «Νέας Δημοκρατίας».

Μεταξὺ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου θὰ εἶναι: Νὰ αὐξηθοῦν οἱ ἀγροτικὲς συντάξεις ποὺ εἶναι, ὡς γνωστόν, σύλληψις τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, νὰ καταργηθοῦν οἱ μεσάζοντες παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως, ποὺ ἀπομυζοῦν τοὺς πάντες, καὶ νὰ καθορίζονται δίκαιες γιὰ τὸν μόχθο τοῦ ἀγρότη τιμὲς ἀσφαλείας τῶν προϊόντων τόν.

Ἡ ΑΛΛΑΓΗ εἶναι γενικὸ αἴτημα ἀλλὰ τὴν ἐγγυᾶται μόνον ἡ ΕΔΗΚ

Ἡ ἀλλαγὴ εἶναι τὸ γενικὸ αἴτημα τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ. Τὸ πρόβλημα, ὅμως, εἶναι: Ποιὸ κόμμα, ἀπὸ ὅσα διακηρύσσουν (ὅλα!) τὴν ἀλλαγή, ἔχει τὴν ΔΥΝΑΜΗ νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ;

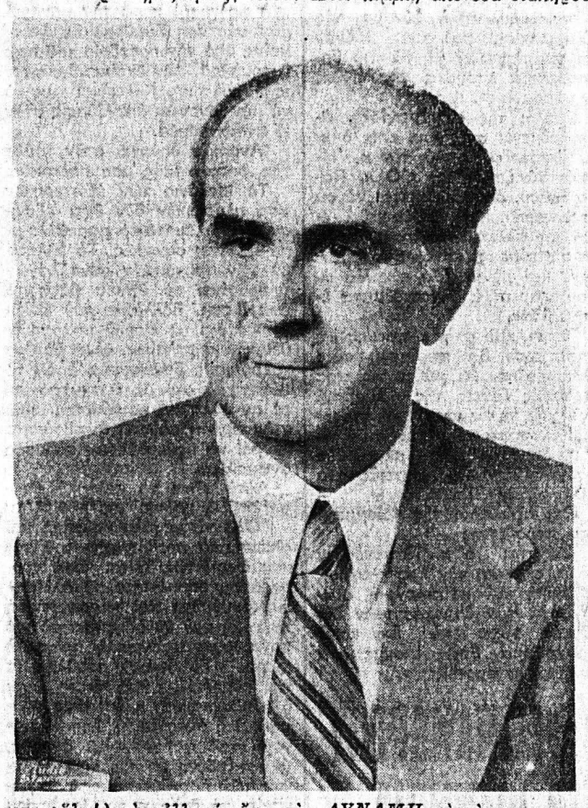

Ἡ εὐθύνη τῶν ψηφοφόρων ἔγκειται στὴν σωστὴ ἐκλογὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων πέντε ψηφοδελτίων. Ἂν, ὅμως, ἐξαιρέσουμε τὴν λεγόμενη «Ἐθνικὴ παράταξη» (ἡ αἰώνια ἐθνοκαπηλεία!), ποὺ ὑπόσχεται νὰ μᾶς ξαναφέρῃ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνο τῆς «καλῆς ἐποχῆς συνεργασίας μὲ τὴν χούντα», τὰ ἄλλα — πλὴν τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ — κόμματα (ἐφτὰ τὸν ἀριθμό!) εἶναι «κόμματα διαμαρτυρίας» ἢ «κόμματα στατιστικῆς», ποὺ ἐνδιαφέρονται μόνον νὰ ἀριθμήσουν ὀπαδούς. ΚΟΜΜΑ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, κόμμα ΔΙΑΔΟΧΗΣ τοῦ Καραμανλῆ στὴν ἐξουσία, εἶναι ΜΟΝΟΝ ἡ ΕΔΗΚ = ἡ Ἕνωση Δημοκρατικοῦ Κέντρου.

Ὅλα τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπόσχονται ἀλλαγή. Καὶ μερικὰ ὑπόσχονται περισσότερη ἀλλαγὴ ἀπὸ τὰ ἄλλα. Γιατὶ νὰ μὴ πλειοδοτήσουν, ὅταν ξέρουν ὅτι δὲν θὰ κληθοῦν νὰ ἐκτελέσουν τὶς ὑποσχέσεις των; Ἀλλὰ ἡ ΕΔΗΚ, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ξέρει ὅτι ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ἔχει τὸ αἴσθημα τῆς ὑπευθυνότητος καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ ἐνστερνισθῆ κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο αἴσθημα καὶ νὰ μὴ παρασυρθῆ ἀπὸ δημαγωγοὺς καὶ φωνασκούς.

Οἱ ψηφοφόροι πρέπει νὰ συλλογισθοῦν καλὰ ὅτι οἱ ἐκλογὲς δὲν εἶναι πολιτικὴ ἀπογραφή, ὥστε ὁ καθένας νὰ δηλώσῃ τὸ φρόνημά του γιὰ νὰ συνταχθῆ μία στατιστική. Οἱ ἐκλογὲς εἶναι, στὴν οὐσία, ΕΚΛΟΓΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ τόπου.

Ἐὰν ἐπαναλαμβάνομε, οἱ ψηφοφόροι εἶναι εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν σημερινὴ κατάσταση ἔπειτα ἀπὸ τσία χρόνια διακυβερνήσεως ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ κ. Καραμανλῆ, δὲν ἔχουν πρόβλημα καὶ πρέπει νὰ τὸν ψηφίσουν πάλι. Ἐάν, ὅμως — ὅπως πιστεύουμε ὅτι συμβαίνει μὲ τὴν πλειοψηφία τοῦ λαοῦ καὶ μὲ μεγάλο μέρος τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως τῆς «Νέας Δημοκρατίας» τοῦ 1974 — ΔΕΝ εἶναι ἱκανοποιημένοι καὶ ζητοῦν τὴν ἀλλαγή, ὀφείλουν νὰ προβληματισθοῦν στὸ ἐρώτημα: Ποιὸ κόμμα μπορεῖ νὰ διαδεχθῆ τὸν κ. Καραμανλῆ καὶ νὰ κυβερνήσῃ ἀποδοτικά. Ἀπὸ ἕναν τέτοιο προβληματισμό, εἶναι βέβαιον ὅτι θ' ἀποκλεισθοῦν τὰ «κόμματα διαμαρτυρίας», ποὺ οὔτε καὶ τὰ ἴδια λογαριάζουν ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενον.

Διαφωτίζεται ἔτσι ὁ πολιτικὸς ὁρίζοντας. ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, πλὴν τῆς «Νέας δημοκρατίας» εἶναι ἡ Ἕνωση Δημοκρατικοῦ Κέντρου.

Ἡ πόλωσις τῶν ψήφων ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὰ δύο κόμματα εἶναι ΕΘΝΙΚΗ καὶ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ. Διότι ἡ συγκέντρωσις τῆς λαϊκῆς πλειονοψηφίας στὴν ΕΔΗΚ θὰ δώσῃ στὴ χώρα τὴν ΑΛΛΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ποὺ ἀναζητεῖ.

Ἡ χώρα δὲν μπορεῖ, ἀντικειμενικά, οὔτε νὰ γυρίσῃ πίσω (πρὸς τὸν βασιλοχουντισμὸ ἢ χουντοβασιλισμό), οὔτε καὶ νὰ πηδήσῃ πρὸς τὸν Μαρξισμὸ (τύπου Φλωράκη ἢ Ἀνδρέα Παπανδρέου), οὔτε ἀκόμη νὰ μείνῃ τελματωμένη στὸν καισαρικὸ Καραμανλισμό. ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ ὑπάρχει: Ἡ ἄνοδος τῆς ΕΔΗΚ στὴν ἐξουσία. Καὶ αὐτὴ ΜΠΟΡΕΙ νὰ ἐξασφαλισθῆ μὲ τὴν ἐνίσχυση τοῦ μοναδικοῦ ὑπεύθυνου κόμματος, ποὺ ὑπόσχεται καὶ εἶναι ἱκανὸ νὰ ὁδηγήσῃ τὴ χώρα στὴν ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς δημοκρατίας, χωρὶς δημαγωγίες, χωρὶς τυχοδιωκτισμούς, χωρὶς ἐπικίνδυνες ταλαντεύσεις, χωρὶς ἰδεολογικοὺς ἀκροβατισμούς.

Ἡ ΕΔΗΚ δὲν προσφέρει, ὅπως ἄλλα κόμματα, τὸ ἀπάστο ὅραμα ἑνὸς μελλοντικοῦ σοσιαλιστικοῦ παραδείσου, ἀλλὰ ἐγγυᾶται ἕναν δημοκρατικὸ σοσιαλισμό, ἕναν εἰρηνικὸ μετασχηματισμὸ τῆς κοινωνίας. Προσφέρει τὴν σίγουρη καὶ ἐθνικὰ ἀκίνδυνη ἀλλαγή.

Καί, ἐπὶ πλέον, ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ πρόγραμμά της.

Νὰ διευρυνθῆ ἡ λαϊκὴ ἑνότης στὶς κάλπες ὑπὲρ τῆς ΕΔΗΚ

Ἡ Ἕνωση Δημοκρατικοῦ Κέντρου — τὸ κόμμα ποὺ ἔχει ὡς γενάρχη ἕναν Ἐλευθέριο Βενιζέλο καὶ ἕναν Γεώργιο Παπανδρέου ὡς τελευταῖο ἀρχηγό — ὑπέστη, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, σειρὰ ἐπιβουλῶν. Τὸ Παλάτι, ἡ ὀλιγαρχία, ἡ χούντα, ἐναντίον τοῦ Κέντρου ἐξαπέλυσαν καὶ τὴν ἀποστασία τοῦ 1965 καὶ τὴν δικτατορία τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ τὴν νέα ἀποστασία τοῦ 1974, τόσο πρὸς τὰ δεξιά, ὅσο καὶ πρὸς τ' ἀριστερά. Ὅλοι αὐτοὶ ἐργάσθηκαν κατὰ τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου καὶ ὑπὲρ τῆς Δεξιᾶς, ὑπὸ διάφορες ὀνομασίες. Καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται γιὰ τὸν ἴδιο σκοπό.

Ἀλλὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει τὴν δύναμη νὰ ἐξαναδετερώσῃ αὐτὴ τὴ φορὰ καὶ νὰ συντρίψῃ τὰ σχέδιά τους. Τὴν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ποὺ ὑπενόμευσαν καὶ ἀρνήθηκαν οἱ ἀνάξιοι ἢ ὀλίγοι ἢ καὶ τὰ δύο πολιτευταί, μπορεῖ ὁ λαὸς νὰ τὴν σχηματίσῃ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ, δίνοντας τὴν πλειοψηφία στὴν ΕΔΗΚ.

Κάθε ψῆφος ἀντιπολιτευομένου, ποὺ δὲν δίδεται στὴν ΕΔΗΚ, στὴν οὐσία ἐνισχύει τὴν Δεξιά.

Καλῶ τοὺς ψηφοφόρους τῆς Ἀχαΐας νὰ ξεπεράσουν κάθε συναίσθημα καὶ νὰ σκεφθοῦν σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας. Τοὺς καλῶ νὰ φέρουν τὴν ΕΔΗΚ, ὑψηλότερα στὸ νομό, ὅπως θὰ ἔλθῃ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα:

—Γιὰ τὴν σωστὴ θεμελίωση καὶ ὁλοκλήρωση τῆς πολιτικῆς δημοκρατίας.

—Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κοινωνικῆς δημοκρατίας.

—Γιὰ τὴν ΜΕΓΑΛΗ ἀλλαγὴ ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΒΗΣ

ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
★
Σὲ λίγες μέρες
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ
στὴν Ὀβρυᾶ - Ἁγία Σωτήρα
(δίπλα στὸ ποτάμι)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κάνουμε γνωστὸν στὴν σεβαστὴ πελατεία μας ὅτι τὸ συνεργεῖο
ΑΓΦΩΝ ΒΟΥΚΕΛΑΤΟΥ
ΣΕΡΒΙΣ
ΠΕΖΩ - ΣΙΤΡΟΕΝ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ 50
θὰ ἐργάζεται καθημερινῶς ἀπὸ 8 π.μ. μέχρι 4 μ.μ.
Τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες μόνον γιὰ πληροφορίες
ΤΗΛΕΦ.: 422-710 & 422-955

Ἔπιπλα
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ
ΓΕΡΕΑ
Ἔκθεσις: ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 320-480
Ἐργαστήρια: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 25

Πόσο νομίζετε ὅτι στοιχίζει* αὐτὸ τὸ στερεοφωνικὸ συγκρότημα τῆς Bang & Olufsen;

(*) μαζὶ μὲ τὸν φόρο καταναλώσεως

Θὰ πρέπει, πρὶν ἀπαντήσετε, νὰ σᾶς ποῦμε πὼς εἶναι τὸ Beosystem 1100, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ γνωστὰ καὶ πιὸ ἀξιόπιστα μοντέλλα τῆς Bang & Olufsen. Τὸ Beosystem 1100 περιλαμβάνει τὸν στερεοφωνικὸ ραδιοενισχυτὴ Beomaster 1100, τὸ ἀπολύτως ἠλεκτρονικὸ πικ-ἀπ Beogram 1102 καὶ τὰ περίφημα ἠχεῖα Beovox Uni-Phase S30.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπαντήσετε στὸ ἐρώτημά μας, γυρίστε τὴ σελίδα ἀνάποδα καὶ διαβάστε τὴ σωστὴ ἀπάντηση.

1.	57.700
2.	65.400
3.	72.200

Ἂν σημειώσατε τὸ Νο 1 σᾶς συμβουλεύουμε νὰ σᾶς συγχαρῆτε γιὰ τὸ πολὺ ἐνημερωμένοι ἐίσαστε γιὰ τὰ προϊόντα τῆς Bang & Olufsen καὶ νὰ σᾶς συμβουλεύουμε νὰ ἐπωφεληθεῖτε ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴ αὐτὴ τιμή.

Ἂν σημειώσατε ὁποιαδήποτε ἄλλη τιμὴ θὰ πρέπει νὰ σᾶς ποῦμε πὼς παρ' ὅλο ποὺ τὰ προϊόντα τῆς Bang & Olufsen χαρακτηρίζονται ἀπὸ μοναδικὲς ἀρετές, δὲν εἶναι τόσο ἀκριβὰ ὅσο νομίζατε.

Bang & Olufsen

ΠΑΤΡΑ: Παπαχριστόπουλος Β. Ε.Π.Ε., Ἑρμοῦ 22

MIRROR